

«Παρεμβαίνοντες...»

Αποκρίσεις σε υπεύθυνους Γονείς Ένότης 3: Ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν παιδιῶν

**3. Από τί ηλικία μπορούμε να πούμε, ότι αρχίζει
ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ;**

Ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή δὲν εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὴν ἠθικὴ ἀγωγή καὶ θὰ μπορούσαμε νὰ πούμε, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ εὐδοκιμήσει ἂν ὑποτεθεῖ, ὅτι ἀποτυγχάνουμε στὸν τομέα

τῆς ἠθικῆς ἀνάπτυξης.

Λέγοντας θρησκευτικὴ ἀγωγή, ἐννοοῦμε βέβαια τὸν τρόπο στάσης τοῦ παιδιοῦ μας ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους, **μὲ τὸν τρόπο πὸν ὁ Θεὸς θέλει.**

Ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή, ὅπως εἶναι φυσικό, ἔχει ἓνα **ἐξωτερικό μέρος**, πὸν εἶναι ἀναπόσπαστο ἀπὸ τὴν ψυχολογικὴ ὠρίμανση τοῦ παιδιοῦ καὶ τὴν γενικότερη ἠθικὴ ἀνάπτυξη, ἀλλὰ ἔχει καὶ ἓνα **ἐσωτερικό, μυστικό-πνευματικό**, πὸν ἀφορᾷ τὴν κατ'εὐθεῖαν ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ καὶ ἔχει **ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἔλευση τῆς θείας Χάριτος στὸν ἄνθρωπο.**

Εἶναι φυσικό, ὅτι αὐτὸ ξεκινᾷ πρὶν ἀπὸ τὴν γέννηση ἀκόμη, ὅταν οἱ γονεῖς προσεύχονται γιὰ τὸ παιδί πὸν θὰ ἀποκτήσουν καὶ ἀμέσως μετὰ τὸ περιβάλλουν μὲ τὴν ἀγάπη τους καὶ τὴν δική τους πνευματικὴ ζωή.

Δὲν μπορούμε νὰ μιᾷμε γιὰ ἀγωγή στὰ παιδιά ἂν δὲν ὑπάρχει τὸ **ζωντανὸ παράδειγμα.** Ὄταν αὐτὸ ὑπάρχει, θὰ μπορούσαμε ἀκόμη νὰ πούμε, ὅτι τὰ λόγια ἔρχονται δεύτερα. Ὄταν δὲν ὑπάρχει, εἶναι δυνατόν, ἢ μᾶλλον τὸ πιθανότερο, νὰ φτιάξουμε ἀνθρώπους ὑποκριτές, πὸν ἄλλα θὰ λένε καὶ ἄλλα θὰ πράττουν στὴν ζωὴ τους...

Ὁ Παιδο-Ψυχίατρος
Ἔπεται συνέχεια